

عدالت، غایت رسالت

اکنون در یافتیم خلقت براساس عدالت است و طغیان بشر موجب گسترش بیداد و خروج از مسیر عدالت در خلقت شده است؛ لذا این جریان بعثت و رسالت است که بشر را به سوی نجات و سعادت هدایت خواهد کرد. خداوند متعال رسالت و نبوت را وسیله هدایت جوامع به سوی عدالت قرار داده است. اساساً هدف از رسالت انبیای الهی این بوده است که انسان‌ها به مطالبه حق و عدالت برخیزند؛ لِيُقِيمَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ^{۱۰}، تمام این سخن‌ها برای این است که در جامعه عدالت اجرا شود^{۱۱}.

نسبت عدالت با سایر ارزش‌ها

در بیان آیت الله رئیسی مبتنی بر آموزه‌های قرآنی، پیامبران برای اقامه عدالت در جامعه مبعوث شده‌اند؛ اما سؤالی که پیش روی پژوهشگران عرصه عدالت قرار دارد، این است که عدالت در تحقق جامعه نبوی که در آن زمینه نیل همه به سعادت فراهم است، چه جایگاهی دارد؟ «سنگ زیربنای جامعه و مدینه‌النبی‌ای که پیامبر(ص) می‌خواهد شکل دهد، بر معنویت، اخلاق، عقلانیت، عدالت و آزادی استوار است»^{۱۲}. برای جمهوری اسلامی ایران که خود را در امتداد حرکت انبیا تعریف می‌کند، ضروری است که ساخت جامعه‌ای براساس این اصول را بر خود فرض بداند. ساخت چنین جامعه‌ای از مأموریت‌های اساسی و زیربنایی دولت در جمهوری اسلامی تعریف می‌شود^{۱۳}.



وی این اصول را مختص جامعه نبوی نمی‌داند، بلکه تمامی ادیان ابراهیمی را به دنبال تحقق جامعه‌ای براساس این اصول برمی‌شمارد^{۱۴}؛ لذا این اصول می‌تواند سنگ زیربنای جامعه جهانی متمدن و مطابق با آموزه‌های اسلامی و سایر ادیان ابراهیمی قرار گیرد^{۱۵} و در ایجاد روابط پایدار چند جانبه به عنوان اصولی اطمینان بخش برای تمامی کشورها استفاده شود، به طوری که سود و منفعت چنین روابطی برای تمامی کشورها محسوس باشد^{۱۶}. عدالت می‌تواند صلح و امنیت پایدار را برای همه کشورها به ارمغان بیاورد^{۱۷}. ایشان با بهره‌گیری از آیه «وَاللّٰهُ يَدْعُوْا اِلَى دَارِ السَّلَامِ»^{۱۸} جامعه‌ای را که براساس این اصول شکل بگیرد جامعه سالم می‌نامد و می‌فرماید: «در روایت ذیل این آیه شریفه آمده که دارالسلام جایگاهی در بهشت برین است. جایگاه انسان‌هایی که در این عالم از سلامت برخوردار باشند، در دارالسلام است. افراد سالم در جامعه سالم رشد می‌کنند. سنگ زیربنای جامعه سالم عبودیت پروردگار متعال، عدالت، عقلانیت و معنویت و اخلاق است. این‌ها جامعه توأم با سلامت را شکل می‌دهد و اگر کسی بخواهد جایگاه ابدی او در بهشت برین و دارالسلام باشد، باید خود او و جامعه‌ای که در آن زیست می‌کند، برخوردار از سلامت باشد»^{۱۹}. در اندیشه وی بی‌توجهی به این اصول یعنی فروافتادن در منجلاب بحران‌هایی از جمله خشونت، فقر، بیکاری، فساد اخلاقی و اقتصادی، فروپاشی نظام خانواده، جنگ‌های منطقه‌ای، تروریسم سازمان یافته و بحران‌های